

บรรณานุกรม

- กมลลา สุขพานิช. "สตรีกับการเมือง." ใน รวมบทความประเด็นเรื่องสตรี, หน้า 131-211.
อมรา พงศาพิชญ์, บรรณาธิการ. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2530.
- กมล ชาญเลขา. "บทบาทของหญิงไทยในชนบท." วารสารคหเศรษฐศาสตร์ (1 กันยายน
2499) : 26-32.
- กฤษณา อโศกสิน. กระเช้าสีดา. กรุงเทพฯ: บำรุงสาส์น, 2527.
- _____ . กิ่งมัลลิกา. กรุงเทพฯ: โชคชัยเทเวศน์, 2528.
- _____ . เข็มซ่อนปลาย. กรุงเทพฯ: โชคชัยเทเวศน์, 2532.
- _____ . คลื่นอารมณ์. กรุงเทพฯ: โชคชัยเทเวศน์, 2528.
- _____ . ความรักแสนกล. พระนคร: โชคชัยเทเวศน์, 2513.
- _____ . ควาน้ำค้าง. กรุงเทพฯ: โชคชัยเทเวศน์, 2526.
- _____ . ขลุ่ยพิศवास. กรุงเทพฯ: บำรุงสาส์น, 2526.
- _____ . เดือนครึ่งดวง. พระนคร: คลังวิทยา, 2512.
- _____ . ตะวันตกดิน. กรุงเทพฯ: ประพันธ์สาส์น, 2515.
- _____ . ถนนไปดวงดาว. กรุงเทพฯ: ประพันธ์สาส์น, 2517.
- _____ . ถนนสายเสน่ห์หา. กรุงเทพฯ: ประพันธ์สาส์น, 2517.
- _____ . เกววัลย์สวาท. พระนคร: คลังวิทยา, 2526.
- _____ . ทรายย้อมสี. กรุงเทพฯ: โชคชัยเทเวศน์, 2526.
- _____ . น้ำเซาะทราย. กรุงเทพฯ: บำรุงสาส์น, 2512.
- _____ . น้ำท่วมเมฆ. กรุงเทพฯ: ศิลปบรรณาการ, 2522.
- _____ . น้ำผึ้งขม. พระนคร: บำรุงสาส์น, 2505.
- _____ . เนียนาง. กรุงเทพฯ: รวมสาส์น, 2527.
- _____ . ในกระแสดล. พระนคร: คลังวิทยา, 2500.
- _____ . บันไดเมฆ. กรุงเทพฯ: ศิลปบรรณาการ, 2515.
- _____ . บาดาลใจ. กรุงเทพฯ: โชคชัยเทเวศน์, 2514.

- _____ . บ้านชนน. กรุงเทพฯ: บรรณาการ, 2528.
- _____ . บุษบกใบไม้. กรุงเทพฯ: โชคชัยเทเวศน์, 2529.
- _____ . ประตูปิดตาย. กรุงเทพฯ: บรรณาการจเรตติง, 2519.
- _____ . ปากามเทพ. กรุงเทพฯ: โชคชัยเทเวศน์, 2517.
- _____ . ปีกทอง. กรุงเทพฯ: ประพันธ์สาส์น, 2528.
- _____ . ปูนปิดทอง. กรุงเทพฯ: รวมสาส์น, 2525.
- _____ . ไปสู่ฉิมพลี. พระนคร: คลังวิทยา, 2512.
- _____ . ฝ้ายแกมแพร. กรุงเทพฯ: ประพันธ์สาส์น, 2516.
- _____ . พฤษาสวาท. พระนคร: บำรุงสาส์น, 2508.
- _____ . เพลิงบุญ. กรุงเทพฯ: โชคชัยเทเวศน์, 2528.
- _____ . ไฟในทรง. พระนคร: โชคชัยเทเวศน์, 2513.
- _____ . ไฟพ่าย. กรุงเทพฯ: โชคชัยเทเวศน์, 2520.
- _____ . กมร. กรุงเทพฯ: โชคชัยเทเวศน์, 2530.
- _____ . มณีดิน. พระนคร: บันลือสาส์น, 2511.
- _____ . แมลงและมาลี. กรุงเทพฯ: โชคชัยเทเวศน์, 2525.
- _____ . เม็ยกลาง. พระนคร: โชคชัยเทเวศน์, 2513.
- _____ . ไม้ป่า. พระนคร: คลังวิทยา, 2513.
- _____ . ไม้ผลัดใบ. กรุงเทพฯ: ประพันธ์สาส์น, 2518.
- _____ . ระฆังวงเดือน. พระนคร: ผดุงศึกษา, 2511.
- _____ . รากแก้ว. กรุงเทพฯ: ประพันธ์สาส์น, ม.ป.ป.
- _____ . เรือมนุษย์. พระนคร: ผดุงศึกษา, 2511.
- _____ . ลมที่เปลี่ยนทาง. กรุงเทพฯ: รวมสาส์น, 2522.
- _____ . ลมบูรพา. กรุงเทพฯ: ประพันธ์สาส์น, 2517.
- _____ . ลานภุมรา. พระนคร: โชคชัยเทเวศร์, 2513.
- _____ . ลายดอกหญ้า. กรุงเทพฯ: ประพันธ์สาส์น, ม.ป.ป.
- _____ . ลายหงส์. กรุงเทพฯ: โชคชัยเทเวศร์, 2530.
- _____ . เลื่อมสลัปลาย. กรุงเทพฯ: โชคชัยเทเวศร์, 2525.

- _____ . โลกของมัทรี. พระนคร: บันลือสาส์น, 2511.
- _____ . วิมานไฟ. พระนคร: ประพันธ์สาส์น, 2513.
- _____ . วิมานไม้ฉำฉา. กรุงเทพฯ: โชคชัยเทเวศร์, 2530.
- _____ . วิหคที่หลงทาง. กรุงเทพฯ: โชคชัยเทเวศร์, 2517.
- _____ . วิหคโสภากา. กรุงเทพฯ: โชคชัยเทเวศร์, 2524.
- _____ . เวียงระกำ. กรุงเทพฯ: ปรกาศพลึง, 2530.
- _____ . สมมุติว่าเขารักฉัน. กรุงเทพฯ: ประพันธ์สาส์น, 2519.
- _____ . สวรรค์เบี่ยง. พระนคร: โชคชัยเทเวศร์, 2512.
- _____ . สายรุ้งสลาย. กรุงเทพฯ: โชคชัยเทเวศร์, 2515.
- _____ . หนามกุหลาบ. พระนคร: บำรุงสาส์น, 2508.
- _____ . หนามดอกไม้. กรุงเทพฯ: โชคชัยเทเวศร์, 2521.
- _____ . หลงไฟ. กรุงเทพฯ: ประพันธ์สาส์น, 2532.
- _____ . ห้องที่จัดไม่เสร็จ. กรุงเทพฯ: โชคชัยเทเวศร์, 2517.
- กัญญชลา. ดวงตาสวรรค์. กรุงเทพฯ: โชคชัยเทเวศร์, 2528.
- _____ . ดอกหญ้า. กรุงเทพฯ: โชคชัยเทเวศร์, 2528.
- _____ . ผืนกลางฤดูฝน. กรุงเทพฯ: ประพันธ์สาส์น, 2521.
- _____ . พระจันทร์หลงเงา. กรุงเทพฯ: ประพันธ์สาส์น, 2516.
- _____ . เพลงกินรี. กรุงเทพฯ: ประพันธ์สาส์น, 2532.
- _____ . ลานลูกไม้. กรุงเทพฯ: โชคชัยเทเวศร์, 2524.
- _____ . เสื้อสีฝุ่น. กรุงเทพฯ: โชคชัยเทเวศร์, 2525.
- ขัตติยา กรรณสูตร. สถานภาพและบทบาทสตรี. กรุงเทพฯ: คณะทำงานวางแผนพัฒนาสตรีระยะยาว, ม.ป.ป.
- ขัตติยา กรรณสูตร, ทองปรี กำภู ณ อยุธยา และสินี กมลนาวิน. สะท้อนภาพสตรีไทย.
กรุงเทพฯ: สมาคมสตรีนักธุรกิจและวิชาชีพแห่งประเทศไทย, 2519.
- คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. คณะอนุกรรมการพัฒนากิจกรรม
และบทบาทสตรี. สถานภาพปัจจุบันของสตรีไทย. กรุงเทพฯ: อนงคิลป์การพิมพ์, 2523.

- คณะกรรมการพัฒนาการกิจกรรมและบทบาทของสตรี. สถานภาพปัจจุบันของสตรีไทย. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2523.
- จำนงค์ อติวัฒน์สิทธิ์. สังคมวิทยา. กรุงเทพฯ : มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย, 2532.
- จิระ หงส์ลดาธรมณ์ และ James F. Guyot. การเปลี่ยนแปลงบทบาทของสตรีไทยในเศรษฐกิจ การเมืองของประเทศ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2526.
- จรูไรรัตน์ จันทร์จำรง. "ผู้หญิงและการพัฒนา." ใน รวมบทความประเด็นเรื่องสตรี, หน้า 249-405. อมรา พงศาพิชญ์, บรรณาธิการ. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- . สตรีและครอบครัว : แนวทฤษฎีว่าด้วยการพัฒนา. กรุงเทพฯ : ม.ป.ป.
- ชิดชม วัชรเนตร. "สตรีที่ทำงานกับภาระความรับผิดชอบในครอบครัว : ศึกษาเฉพาะสตรีที่ทำงานในธนาคารพาณิชย์ เขตกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2505.
- เชื้อ สิริมาน และคณะ. วิชาครูตอน 1 : หลักการศึกษา. พระนคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2505.
- ศรีศิลป์ บุญขจร. นวนิยายไทยในรอบทศวรรษ : ข้อสังเกตบางประการ. กรุงเทพมหานคร : สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2525.
- ธนวดี ทำจิ้น. "ผู้หญิงกับการเมือง." สตรีทัศน์. 5 (มกราคม - มีนาคม 2532) : 32-39.
- นวลจันทร์ ทัศนาศัยกุล. การกระทำผิดของหญิง. กรุงเทพฯ : คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2532.
- นัดพบ กฤษณา อโศกสิน. "โลกหนังสือ." (มีนาคม 2521) : 56-69
- บัณฑิตสตรีทางกฎหมาย, สมาคม. บทบาทของสตรีไทยทางด้านกฎหมายและการเมือง. (ม.ป.ท., ม.ป.ป.)
- บาทยัน อิมสำราญ. "นวนิยายไทยระหว่าง พ.ศ. 2501-2506 : การวิเคราะห์แนวคิด." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- บุญเต็ม ไพเราะ. "สถานภาพและบทบาทสตรีในสังคมไทย." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาสังคมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519.

- บุญยงค์ เกศเทศ. สถานภาพสตรีไทย. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์, 2532.
- บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, ม.ล. ความสำเร็จและความล้มเหลว. พระนคร: วัชรินทร์การพิมพ์, 2514.
- _____. วิเคราะห์สุวรรณคติไทย. กรุงเทพมหานคร: โครงการตำรามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 2517.
- วางเพชร สุรัตน์วิกุล. บทบาทของสตรีด้านสังคมและเศรษฐกิจในสมัยรัตนโกสินทร์ (พ.ศ. 2523-2525). กรุงเทพฯ: คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2525.
- ไพรัตน์ เดชะรินทร์. การมีส่วนร่วมในสังคม การเมือง การปกครองของสตรีไทย. (ม.ป.ท., 2523)
- ภัสสร ลิมานนท์. การศึกษาทัศนคติและค่านิยมของสตรีไทยเกี่ยวกับการสมรส. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- มหาดไทย, กระทรวง. กรมแรงงาน. ความรับผิดชอบทางครอบครัวของสตรีที่ทำงานในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: กรมแรงงาน, 2514. (อัดสำเนา).
- มาลี พฤษภวทาลี. "สตรีกับกฎหมาย." ใน เอกสารชุดการศึกษาพัฒนาการสิทธิมนุษยชนในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2527.
- _____. "ผู้หญิงกับกฎหมาย." ใน รวมบทความประเด็นเรื่องสตรี, หน้า 241-285. อมรา พงศาพิชญ์ บรรณาธิการ. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- เรื่องยศ จันทรศิริ. "กฤษฎณา อโศกสินกับงาน." อักษรศาสตร์วิจารณ์. (24 ตุลาคม - พฤศจิกายน 2518) : 5-6
- ลูแบร์, เตอลา. ราชอาณาจักรสยาม. แปลโดย สันต์ ท. โกมลบุตร. พระนคร: สำนักพิมพ์ก้าวหน้า, 2510.
- วิชชุดา ทิปพัฒน์พิทย์. สภาพการทำงานของลูกจ้างหญิงในงานก่อสร้าง เขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2520.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. 200ปีของการศึกษาไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา, 2526.
- สมศรี สุกุมลันนท์. บุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แม่คำผง, 2529.
- ลัก กอเรืองแสง. ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และประมวลกฎหมายอาญา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์นิติบรรณาการ, 2528.

- สายสมร เฉยตรงการ. "สถานภาพสตรีไทย พ.ศ. 2475-2492." วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต ภาควิชาวรรณคดีเปรียบเทียบ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- สินี กมลนาวิน. "การเปลี่ยนแปลงฐานะทางสังคมของสตรีไทย." วารสารสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (3 กรกฎาคม 2514)
- สุจิตรา สุดเดี่ยวไกร. "นวนิยายกับสังคม." อักษรศาสตร์พิจารณ์ (ตุลาคม-พฤศจิกายน 2518):
38-45
- สุดารัตน์ ศุภพิพัฒน์. "การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากสตรีไทยกับปัญหาสิทธิมนุษยชน." ใน
เอกสารชุดการศึกษาพัฒนาการสิทธิมนุษยชนในประเทศไทย. หน้า 1-194. กรุงเทพฯ:
สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2527.
- สุพัตรา สุภาพ. สังคมวิทยา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช, 2529.
- _____. ชีวิตชาวนามัยก่อน. พระนคร: สมเจตน์การพิมพ์, 2512.
- อมรา พงศาพิชญ์. รวมบทความประเด็นเรื่องสตรี. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2529.
- อუნตา นพคุณ. "สตรีและการศึกษา." ใน รวมบทความประเด็นเรื่องสตรี, หน้า 249-381.
อมรา พงศาพิชญ์, บรรณาธิการ. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2530.
- Kwande Rakpongse. A Study of the Novels of Momluang Buppha
Nimmanheminda. (Pseud. Dokmaisot) Presented of the Degree of
Philosophy in the University of London, (1975).

ภาคผนวก

ชีวประวัติของ กฤษณา อโศกสิน

กฤษณา อโศกสิน มีนามจริงว่า สุกัญญา ชลศึกษ์ เกิดเมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2474 ณ บ้านเช่าในตรอกวัดเทพธิดาราม ตำบลสำราญราษฎร์ กรุงเทพมหานคร บิดาชื่อนาย กระทบผล ชลศึกษ์ มารดาชื่อนางทองโปร่ง ชลศึกษ์

ในวัยเด็กนายกระทบผลมีฐานะยากจน เคยเป็นเด็กวัดมาตั้งแต่อายุ 8 ขวบ นายกระทบผลเป็นผู้รักเรียน จึงบากบั่นพากเพียรจนเรียนจบเป็นรัฐศาสตร์บัณฑิต จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และเป็นเนติบัณฑิตสยามด้วย นายกระทบผลได้เข้ารับราชการที่กรมสหกรณ์ ทำเตียน ต่อมาย้ายไปเป็นพนักงานสหกรณ์ จังหวัดอ่างทอง และอยุธยา ตามลำดับ ส่วนมารดาเป็นธิดาของเศรษฐีในจังหวัดสมุทรสาคร แม้วานางทองโปร่งจะเรียนจบเพียงชั้นมัธยม 2 แต่ก็ใช่นักอ่านที่ชอบสะสมหนังสือไว้เป็นจำนวนมาก ส่วนมากเป็นหนังสือแปลที่มีหลากหลายแนวเรื่อง เช่น รัก โศก โลก โผน และเรื่องนักสืบเชอร์ล็อกโฮม (ถนนหนังสือ, 2528 : 19) บิดาและมารดาเป็นผู้มีส่วนสำคัญในการให้การศึกษาแก่ กฤษณา อโศกสิน ในขั้นต้น

เนื่องจาก มารดาของกฤษณา อโศกสิน มีบุตรธิดาถึง 6 คน ในเวลาไล่เลี่ยกัน ทำให้ไม่ค่อยมีเวลาดูแลลูกได้มากพอทุกคน บ้างจึงเป็นบุคคลสำคัญในวัยเด็กอีกคนหนึ่งซึ่งเปรียบเสมือนมารดาคนที่สอง บ้างเลี้ยงดูเธอมาตั้งแต่เด็ก ถึงแม้อาจจะไม่รู้หนังสือก็ตาม แต่บ้ำเป็นคนช่างจำและช่างเล่า บ้ำมักจะร้องเพลงกล่อมเด็กให้เธอและน้อง ๆ ฟัง ดังจะเห็นอิทธิพลในการตั้งชื่อนวนิยายเรื่อง น้ำท่วมเมฆ จากบทกล่อมเด็ก "โยกเยกเอ๋ย น้ำท่วมเมฆ กระต่ายลอยคอ หมาหางงอกอดคอโยกเยก" และเรื่อง หลังคาใบบัว ซึ่งมาจาก "เรือเอ๋ยเรือกัญญา หลังคาใบบัว ฝนตกไม่รู้ มันก็ไหลลงดิน" ฉะนั้น บ้ำจึงมีอิทธิพลในงานเขียนบางเรื่องของเธอ เปรียบเสมือนสมุดบันทึกเรื่องราวต่าง ๆ ในอดีต (อัลภา อัลภาชนิ, 2530 : 66)

ชีวิตในวัยเด็กของกฤษณา อโศกสิน ต้องย้ายที่อยู่ตามความจำเป็นในหน้าที่การงานของบิดาอยู่เสมอ ด้วยเหตุนี้เธอจึงเริ่มเข้าเรียนครั้งแรกในชั้นประถมศึกษาที่โรงเรียนราษฎร์ จังหวัด

อ้างทองและต่อมาได้ย้ายติดตามบิดาไปเรียนที่โรงเรียนบุญนาควิทยาลัย ที่จังหวัดอยุธยา มารดาของเธอได้พยายามสอนให้เธอหัดอ่านหนังสือพิมพ์ เธอได้รู้รสค่ากลอน ขุนช้างขุนแผน ที่มีภาพประกอบสวยงามยอดเยี่ยมฝีมือเหม เวชกร จากหนังสือพิมพ์ ประมาญวัน และที่โรงเรียนบุญนาควิทยาลัยนี้เอง กฤษณา อโศกสิน ก็มักจะแอบเอาหนังสือชุด พล นิกร กิมหงวน ของ ป.อินทรปาลิต ที่เพื่อนเอามาจากบ้านนั้นมาอ่าน แม้ว่ามารดาของเธอจะคอยว่ากล่าว เพราะต้องการให้เธอเอาใจใส่การเรียนอย่างเดียวกก็ตาม

เมื่อกฤษณา อโศกสิน จบการศึกษาชั้นประถมแล้ว บิดามารดาปรารถนาที่จะให้เธอได้เรียนในสถานศึกษาขั้นต้น จึงส่งเธอไปเป็นนักเรียนประจำที่โรงเรียนราชินี (ล่าง) อันเป็นสถาบันเก่าแก่ริมแม่น้ำเจ้าพระยา ฝั่งกรุงเทพมหานคร ชีวิตในช่วงนี้ของเธอเริ่มเข้าสู่ระบบระเบียบท่ามกลางเพื่อน ๆ ที่มาจากตระกูลเก่าแก่ หรือเป็นคนชั้นกลางถึงชั้นสูง และที่สำคัญคือ คณะครูและนักเรียนเก่าของโรงเรียนราชินีได้ออกวารสารรายเดือนชื่อ ราชินีบำรุง ซึ่ง กฤษณา มีความชื่นชอบเป็นพิเศษในการอ่านเรื่อง เจ้าชายกบฏจาก ซึ่ง หม่อมเจ้าหญิงพิจิตรจิราภา เทวกุลฯ อาจารย์ใหญ่ ทรงแปล โดยใช้นามปากกาว่า คนตรี และยังได้อ่านหนังสืออ่านเล่นที่ยืมมาจากเพื่อน เช่น ผลงานของ มล.บุบผา นิมมานเหมินท์ และ มจ.หญิงสวาสวัสดิวัตน์ในดม ประวิตรตลอดจนเรื่องแปล เช่น เรื่อง เทลมา และเรื่อง ความรักของเจนแอร์ ซึ่งต่อมามีอิทธิพลต่องานเขียนในยุคเริ่มต้นของเธอ คือ เรื่อง ชีวิตเป็นของเรา (ไพลิน รุ่งรัตน์, 2532 : 15) แต่ผลการเรียนของเธอไม่ค่อยดีนัก โดยเฉพาะวิชาคณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษ แม้ว่าอาจารย์จะช่วยกวดขันให้เธอเรียนพิเศษในตอนเย็น เธอก็ไม่สามารถสอบผ่านชั้นมัธยม 1 ได้ในปีแรก ในปีต่อมาขณะที่เธอเรียนเข้าชั้นอยู่นั้น ประเทศไทยอยู่ในภาวะสงครามอินโดจีน-ฝรั่งเศส กระทรวงศึกษาธิการจึงประกาศยกชั้นเรียนทั่วไปประเทศทำให้กฤษณา โชคดี ได้เลื่อนชั้นเรียนโดยไม่ต้องสอบ เมื่อสงครามสิ้นสุดลง บิดาของเธอได้รับคำสั่งให้เข้ารับตำแหน่งหัวหน้ากองสหกรณ์ธนกิจ ครอบครัวยุคของเธอจึงย้ายเข้ามาอยู่จังหวัดพระนคร

ต่อมาในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 สงครามใหญ่ในยุโรปลุกลามมาภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ.2484 บิดาของเธอได้รับคำสั่งเข้าเป็นทหารประจำการที่จังหวัดสุรินทร์ สมาชิกครอบครัวพลศึกษาจึงอพยพไปอยู่ที่มหาชัย จังหวัดสมุทรสาคร จนถึงเดือนมกราคม พ.ศ.2485 กฤษณา อโศกสิน กับน้อง ๆ ก็กลับเข้ามาอยู่โรงเรียนในพระนคร

ในเดือนมกราคมนั่นเอง เครื่องบินฝ่ายสัมพันธมิตรก็ทิ้งระเบิดโรงไฟฟ้าวัดเลียบซึ่งอยู่ใกล้กับโรงเรียนราชินี และหลังจากประเทศไทยได้ประกาศสงครามกับประเทศอังกฤษและอเมริกาตามอาณัติของประเทศญี่ปุ่น นางทองโปรงจึงพาลูกไปอยู่สมุทรสาครอีกครั้ง และเมื่อบิดาของเธอได้รับคำสั่งให้กลับมารับราชการที่กรมสหกรณ์ตามเดิม ครอบครัวชลศึกซ์กลับมาอยู่พร้อมหน้ากัน และได้ซื้อบ้านเป็นของตนเองเป็นครั้งแรกที่ใกล้ทำนาราวงศ์ ส่วนภรรยา อโศกลิน ก็กลับเข้ามาอยู่โรงเรียนประจำตามเดิม

กลางเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2485 เครื่องบินฝ่ายสัมพันธมิตรเข้ามาโจมตีกรุงเทพมหานคร อย่างหนัก โรงเรียนราชินีตั้งอยู่ใกล้จุดยุทธศาสตร์ คือ สะพานพระพุทธรยอดฟ้า กรมอู่ และสถานี บางกอกน้อย ไม่ปลอดภัยจากลูกระเบิด ทางโรงเรียนจึงตัดสินใจอพยพโยกย้ายไปเปิดสอนที่วัดซีโพน อำเภอดักไห่ จังหวัดอยุธยา ซึ่งทำให้ภรรยา อโศกลิน ได้นำสถานที่ดังกล่าวมาใช้เขียนนวนิยายเรื่อง ดอกหญ้า และ ดวงตาสวรรค์ ในเวลาต่อมา

การอพยพนักเรียนไปครั้งนั้น นายกระมล บิดาของภรรยา อโศกลิน ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้นำไป เพราะคุ้นเคยกับย่านนั้นมาก่อน ในวันที่ 12 กันยายน พ.ศ. 2487 ได้มีการอพยพนักเรียนออกจากพระนคร และถึงอำเภอดักไห่ในวันรุ่งขึ้น เมื่อส่งนักเรียนเรียบร้อยแล้ว บิดาและมารดาของเธอก็เดินทางกลับ ส่วนภรรยา อโศกลิน ก็ได้ตามมาส่งที่ท่าหน้า และนั่นคือการพบกันครั้งสุดท้ายของเธอและมารดา เพราะเรือรถไฟที่พามารดาของเธอลับพระนครประสบอุบัติเหตุล่มที่บางไทร บริเวณนั้นมีกระแสน้ำเชี่ยวกราก มารดาของเธอได้เสียชีวิตลง ความสูญเสียครั้งนั้นเป็นความสูญเสียอันยิ่งใหญ่ และนำความทุกข์อย่างใหญ่หลวงมาสู่ครอบครัวชลศึกซ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บิดาของเธอและตัวเธอเอง นายกระมลกลายเป็นคนติดสุรา ขณะที่ตัวเธอเองสำนึกได้ว่าต้องรับผิดชอบตัวเองมากขึ้น ภรรยา อโศกลิน ขริมลง และเอาใจใส่การเรียนมากขึ้น เหตุการณ์เรือล่มนี้เองก็ได้เป็นแรงบันดาลใจให้เธอแต่งนวนิยาย เรื่อง ในกระแสน้ำ ต่อมาเดือนสิงหาคม ปี พ.ศ. 2488 สงครามสงบลง นักเรียนและครูที่อยู่อยุธยาจึงอพยพกลับคืนสู่พระนคร

ด้วยเหตุนี้ ภรรยา อโศกลิน เป็นคนชอบคิด ชอบฝัน และรักการอ่าน ในขณะที่เรียนอยู่ชั้นมัธยมสอง เธอได้มีโอกาสอ่านเรื่องที่นักเขียนรุ่นพี่แต่งขึ้น เรื่อง คืนที่เสื่อมมนต์ ของ ประภาศรี

นาคะนาท เป็นที่ประทับใจเร่งเร้าทำให้ เธออยากเขียนได้อย่างนั้นบ้าง เธอก็พยายามหัดเขียน แต่ไม่ประสบผลจึงหันไปฝึกหัดเขียนกลอน โคลง และฉันท

ในปี พ.ศ.2489 เมื่อเธออายุได้ 15 ปี กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยม 5 ฤๅษณา อโศกสิน ได้เขียนเรื่องสั้น ชื่อ ของขวัญปีใหม่ เป็นเรื่องแรก โดยใช้นามปากกาว่า 'กัญญาชลา' และได้ตีพิมพ์ในนิตยสาร ไทยใหม่วันจันทร์ (ถนนหนังสือ 2528: 19)

หลังจากมารดาเสียชีวิตไปไม่นาน บิดาของเธอก็ได้แต่งงานใหม่ และเริ่มเล่นการเมือง โดยลงสมัครรับเลือกตั้งที่จังหวัดสุพรรณบุรี และได้รับตำแหน่งผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี สังกัดพรรครัฐธรรมนูญ แต่ต่อมาอีกไม่นานเกิดการปฏิวัติยึดอำนาจจากพลโทผิน ชุณหะวัณ ทำให้บิดาของเธอพ้นจากตำแหน่งทั้งในทางการเมืองและทางราชการ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวตกต่ำ ต่อมาเกิดเหตุการณ์สำคัญที่มีผลกระทบต่อจิตใจของฤๅษณา อโศกสินเป็นอย่างมากคือ บิดาถูกจับกุมในฐานะนักโทษการเมือง ฤๅษณา อโศกสิน เป็นบุตรคนโต ในจำนวนพี่น้อง 6 คน ต้องรับภาระต่าง ๆ ในครอบครัว ประกอบกับฐานะยากจนลง เธอเริ่มว่าวุ่นแคว้งคว้าง ชีวิตของเธอเริ่มเปลี่ยนแปลงในช่วงนี้ ดังนั้น เธอจึงจำเป็นต้องเรียนให้จบชั้นเตรียมอุดมศึกษาโดยเร็วที่สุด หลังจากนั้นได้เข้าศึกษาที่คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ฤๅษณา อโศกสิน ได้แต่งเรื่อง "ใต้ร่มชงโค" ลงในวารสาร "เอื้องฟ้า" ซึ่งเป็นวารสารของคณะพาณิชยศาสตร์ ในปีแรกของการศึกษาด้วย

เนื่องจากฐานะครอบครัวไม่เอื้ออำนวยให้ศึกษาต่อ ฤๅษณา อโศกสิน จึงลาออกจากมหาวิทยาลัยมาประกอบอาชีพรับราชการ ที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ในตำแหน่งบรรณารักษ์ตรีประจำห้องสมุดกรมประมง ฤๅษณา อโศกสิน ได้นำความรู้จากการทำงานห้องสมุดมาเป็นข้อมูลในการเขียนนวนิยายเรื่อง รากแก้ว (อัลภา อัมภาชนี, 2530 : 67)

เมื่อ พ.ศ.2501 มีการก่อตั้งสมาคมนักเขียนและหนังสือพิมพ์ ฤๅษณา อโศกสิน ได้สมัครเป็นสมาชิกของสมาคม จากจุดนี้ ฤๅษณา อโศกสิน ได้รู้จักกับ คุณนิลวรรณ ปิ่นทอง บรรณาธิการนิตยสาร สตรีสาร ได้ชักชวนให้เขียนเรื่องลงในนิตยสาร แต่หม่อมหลวงจิตติ นพวงศ์ เจ้าของและบรรณาธิการนิตยสาร ศรีสัปดาห์ มีนโยบายผูกขาดนามปากกา หวงนักเขียนในเครือ ศรีสัปดาห์ ทุกคน ฤๅษณา อโศกสินจึงแอบตั้งนามปากกาใหม่ว่า ฤๅษณา อโศกสิน เพื่อเขียนเรื่อง วิหคที่หลงทาง

ลงในหนังสือสตรีสาร โดยได้แนวคิดจากคอลัมน์ "ไขปัญหาชีวิต" "จินตนาตอบปัญหา" ในสตรีสาร
 กฤษณา อโศกสิน ได้แก้ไขข้อบกพร่องและเริ่มต้นพบแนวทางของการเขียนนวนิยายของตัวเองที่
 เรอถนัดคือ เป็นแนวชีวิตครอบครัว (ถนนหนังสือ, 2528 : 25)

กฤษณา อโศกสิน สมรสกับ นายประพันธ์ ญาณารนพ เมื่อวันที่ 18 มีนาคม พ.ศ.2502
 มีบุตรด้วยกัน 4 คน ชาย 3 คน หญิง 1 คน

เนื่องจากนามปากกา กฤษณา อโศกสิน ได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่นตั้งแต่เรื่องแรก
 สตรีสาร จึงเสนอผลงานของเธอในลำดับต่อ ๆ มา เช่น น้ำผึ้งขม, ระฆังวงเดือน, เรื่อยจนถึง
บัดนี้

หลังจากเธอมีผลงานลงในสตรีสารแล้ว ใน พ.ศ.2503 กฤษณา อโศกสิน ก็ก้าวสู่เวที
 สกฤไทย ด้วยเรื่อง ชลธิศवास และ ผลงานของกฤษณา อโศกสิน ก็ปรากฏต่อ ๆ มาในนิตยสาร
 แม่ศรีเรือน แม่บ้านการเรือน เดลิเมลวันจันทร์ นพเก้า นทีทอง ขวัญจิตต์ ศรีสยาม ซึ่งเคยเป็น
 นิตยสารที่มีชื่อเสียงไม่แพ้ นิตยสารรายสัปดาห์ รายบักษ์อื่น ๆ ในยุคนั้น หากแต่ได้เลิกร้างกิจการไป
 หลังจากที่ได้ดำเนินการมาได้ระยะหนึ่ง

เมื่อมาถึง พ.ศ.2515 มีนิตยสารเกิดใหม่ที่สำคัญ คือ ลลนา โดยมี สุวรรณี สุคนธ์เที่ยง
 เป็นบรรณาธิการ กฤษณา อโศกสิน ก็ได้เข้าสังกัดเป็นนักเขียนค่ายลลนานี้ด้วย กฤษณา อโศกสิน
 ได้หย่าขาดกับนายประพันธ์ ญาณารนพ เมื่อ พ.ศ.2512 หลังจากนั้นเธอก็ได้ลาออกจากราชการ
 หันมายึดอาชีพนักเขียนเพียงอย่างเดียวจนถึงปัจจุบันผลงานนวนิยายของ สุกัญญา ชลศึกษ์ มีสอง
 นามปากกาที่มีชื่อเสียง คือ กัญญาชลา และ กฤษณา อโศกสิน ดังนี้

ผลงานในนามปากกา กัญญาชลา

จากนิตยสารศรีสัปดาห์ พ.ศ. 2497-2507

1. ชีวิตเป็นของเรา พ.ศ. 2497-2498

2. ในกระแสดล พ.ศ. 2598-2500

3. ประตูลีเทา พ.ศ. 2500-2501

4. ดอกหญ้า พ.ศ. 2500-2501

5. ดวงตาสวรรค์ พ.ศ. 2501-2502
6. สัปสวาท พ.ศ. 2502-2504
7. สวรรค์สร้าง พ.ศ. 2504-2506
8. บ่วงดวงใจ พ.ศ. 2506-2507

จากนิตยสารสกุลไทย พ.ศ. 2506-2528

1. พระจันทร์หลงเงา พ.ศ. 2506-2507
2. กรงทอง พ.ศ. 2509-2510
3. ฝนหยาดสุดท้าย พ.ศ. 2510-2512
4. ฝันกลางฤดูฝน พ.ศ. 2515-2516
5. หลังกาใบบัว พ.ศ. 2520-2521
6. ลานลูกไม้ พ.ศ. 2522-2523
7. เลื้อยสีฝุ่น พ.ศ. 2523-2525
8. ไฟทะเล พ.ศ. 2525-2526
9. รอบรวงข้าว พ.ศ. 2526-2528

ผลงานในนามปากกา กฤษณา อโศกสิน

จากหนังสือ สตรีสาร พ.ศ. 2501-2530

1. วิหคที่หลงทาง พ.ศ. 2501-2502
2. คัดรุหัวใจ พ.ศ. 2502-2503
3. นามกุหลาบ พ.ศ. 2503-2504
4. น้ำผึ้งขม พ.ศ. 2505-2506
5. ระฆังวงเดือน พ.ศ. 2506-2508
6. ปากามเทพ พ.ศ. 2509-2511
7. เดือนครึ่งดวง พ.ศ. 2511-2512
8. น้ำเซาะทราย พ.ศ. 2512-2513
9. บันไดเมฆ พ.ศ. 2516-2517

10. ลายดอกหญ้า	พ.ศ. 2514-2516
11. ไม้ผลัดใบ	พ.ศ. 2516-2517
12. ประตูปิดตาย	พ.ศ. 2517-2518
13. ปีกทอง	พ.ศ. 2518-2520
14. นามดอกไม้	พ.ศ. 2520-2521
15. บ้านขนนก	พ.ศ. 2521-2522
16. เลื่อมสลัปลาย	พ.ศ. 2522-2524
17. บุษบกใบไม้	พ.ศ. 2524-2525
18. เนื่อนาง	พ.ศ. 2525-2526
19. ขอบฟ้าใหม่	พ.ศ. 2527-2528
20. เข็มช้อนปลาย	พ.ศ. 2528-2529
21. หลังลับแล	พ.ศ. 2529-2530
จากนิตยสาร สกุลไทย	พ.ศ. 2506-2530
1. ชลธิพิศवास	พ.ศ. 2505-2506
2. สายรุ้งสลาย	พ.ศ. 2506-2507
3. เพลิงบุญ	พ.ศ. 2507-2508
4. บาปสลาย	พ.ศ. 2508-2509
5. เรือนมนุษย์	พ.ศ. 2509-2510
6. มณีดิน	พ.ศ. 2511-2513
7. เมียหลวง	พ.ศ. 2511-2512
8. ตะวันตกดิน	พ.ศ. 2512-2514
9. บัลลังก์ไยบัว	พ.ศ. 2514-2515
10. รากแก้ว	พ.ศ. 2515-2517
11. ระบำมาร	พ.ศ. 2517-2518
12. ไฟฟ้าย	พ.ศ. 2518-2519
13. สะพานข้ามดาว	พ.ศ. 2519-2520

14. โพนनाव	พ.ศ. 2521-2523
15. ปูนปิดทอง	พ.ศ. 2523-2524
16. แมลงและมาลี	พ.ศ. 2524-2526
17. เหลี่ยมกุหลาบ	พ.ศ. 2526-2527
18. กมร	พ.ศ. 2527-2529
19. ลายหงส์	พ.ศ. 2529-2530

จากนิตยสาร แม่ศรีเรือน

1. เพลงกนิรี	พ.ศ. 2506
2. ลานกุมรา	พ.ศ. 2507-2508
3. สวรรค์เบี่ยง	พ.ศ. 2508-2510
4. ถนนสายเสน่ห์หา	(พิมพ์รวมเล่ม พ.ศ. 2513)
5. ลมบูรพา	(พิมพ์รวมเล่ม พ.ศ. 2517)

จากนิตยสาร แม่บ้านการเรือน

1. บาดาลใจ	(พิมพ์รวมเล่ม พ.ศ. 2507)
2. เพชรในเรือน	(พิมพ์รวมเล่ม พ.ศ. 2508)
3. โลกของมัทรี	(พิมพ์รวมเล่ม พ.ศ. 2511)
4. มารสวาท	(พิมพ์รวมเล่ม พ.ศ. 2511)
5. ไม้ป่า	(พิมพ์รวมเล่ม พ.ศ. 2513)

จากนิตยสาร นพเก้า

1. ฝ่ายแถมแพร่	(พิมพ์รวมเล่ม พ.ศ. 2516)
2. วิทศโสภา	(พิมพ์รวมเล่ม พ.ศ. 2517)

จากนิตยสาร เดลิเมลวันจันทร์

ไฟในทรวง	พ.ศ. 2511-2512

จากนิตยสาร ศรีสยาม

1. ไปสู่นิมพลี (พิมพ์รวมเล่ม พ.ศ. 2512)
2. ความรักแสนกล (พิมพ์รวมเล่ม พ.ศ. 2511)
3. เกาวัลย์สวาท (พิมพ์รวมเล่ม พ.ศ. 2512)
4. ควันเทียน (พิมพ์รวมเล่ม พ.ศ. 2515)

จากนิตยสารขวัญจิตต์

วิมานไฟ (พิมพ์รวมเล่ม พ.ศ. 2511)

จากนิตยสาร นทีทอง

1. เกิดมาสวย (พิมพ์รวมเล่ม พ.ศ. 2508)
2. พฤษชาสวาท (พิมพ์รวมเล่ม พ.ศ. 2508)

จากนิตยสาร ลลนา พ.ศ. 2515-2530

1. ถนนไปดวงดาว พ.ศ. 2515-2516
2. สมมุติว่าเขารักฉัน พ.ศ. 2516-2518
3. ลมที่เปลี่ยนทาง พ.ศ. 2518-2519
4. พลอยพรราวแสง พ.ศ. 2519-2521
5. น้ำท่วมเมฆ พ.ศ. 2521-2522
6. ห้องที่จัดไม่เสร็จ พ.ศ. 2522-2523
7. กระเช้าสีดำ พ.ศ. 2524-2525
8. กิ่งมัลลิกา พ.ศ. 2526-2527
9. หลงไฟ พ.ศ. 2527-2529

จากนิตยสาร ดินัน

1. ทราย้อมสี พ.ศ. 2521-2523
2. ชิงช้าดอกบานชื่น พ.ศ. 2524
3. เสียงนกจากพราว พ.ศ. 2527-2528

จากนิตยสาร สาวสวย

1. ปลาผิมน้ำ พ.ศ. 2521-2522
2. คาวน้ำค้าง พ.ศ. 2522-2525
3. วิมานไม้ฉำฉา พ.ศ. 2525-2527

จากนิตยสารขวัญเรือน

เวียงระกำ พ.ศ. 2528-2530

นิตยสาร ลีคลี

หน้าต่างบานแรก พ.ศ. 2527-2528

นอกจากผลงานนวนิยายของภคณา อโศกลิน จะปรากฏแก่สายตาประชาชนในรูปแบบของตัวอักษรในหน้าหนังสือแล้ว ผลงานของเธอยังได้รับการนำมาสร้างเป็นภาพยนตร์ บทละครโทรทัศน์ และบทละครวิทยุ มากกว่า 70 เรื่อง อาทิเช่น ดวงตาสวรรค์ วิมานไฟ สาปสวาท ไม้ป่า น้ำเขาะทราย น้ำผึ้งขม ฝ้ายแกมแพร เรือมนุษย์ เลื่อมสลัปลาย บ้านชนน เมียหลวง เสือสีฝุ่น เนื่อนาง ลายหงส์ ปูนปิดทอง หลงไฟ เวียงระกำ ฯลฯ

ภคณา อโศกลิน เป็นสตรีที่ยึดงานเขียนนวนิยายเป็นอาชีพหลัก และด้วยอาชีพนี้เองทำให้เธอผู้ซึ่งรับภาระเลี้ยงดูบุตรได้เป็นผลสำเร็จด้วยดี ซึ่งเธอได้ให้สัมภาษณ์ลง ถนนหนังสือ ว่า เธอได้ส่งลูกไปเรียนต่างประเทศได้ด้วยการทำงานหนังสือเพียงอย่างเดียวเท่านั้น และเธอก็รับภาระส่งเสียบุตรอยู่เพียงผู้เดียว (ถนนหนังสือ, 2528 : 29)

ปัจจุบันภคณา อโศกลิน ยังคงยึดอาชีพเขียนนวนิยายลงในนิตยสารต่าง ๆ อยู่ ซึ่งนับเวลาที่เธอได้มีผลงานนวนิยายมามากกว่า 30 ปี และมีผลงานจำนวนมากกว่า 90 เรื่อง

ด้วยผลงานที่มีคุณค่า ทำให้ ภคณา อโศกลิน เป็นนักเขียนสตรีที่ประสบความสำเร็จทั้งในด้านที่เป็นงานอาชีพ นำรายได้มาสู่ครอบครัว และได้รับเกียรติยศในด้านผู้ผลิตวรรณกรรมที่สร้างสรรค์สังคมด้วย นั่นคือ เธอได้รับรางวัลเกียรติยศทางวรรณกรรมเรื่อยมา ตั้งแต่ พ.ศ. 2511-2530 ดังนี้คือ

- พ.ศ.2511 เรื่อง เรือมนุษย์ ได้รับรางวัลวรรณกรรมดีเด่น จากองค์การ สป.อ.
- พ.ศ.2515 เรื่อง ตะวันตกดิน ได้รับรางวัลวรรณกรรมดีเด่น จากองค์การ สป.อ.
- พ.ศ.2516 เรื่อง ผันกลางฤดูฝน ได้รับรางวัลชมเชยจากสมาคมผู้จัดพิมพ์และจำหน่ายหนังสือ
- พ.ศ.2517 เรื่อง รากแก้ว ได้รับรางวัลชมเชยเนื่องในงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ
- พ.ศ.2518 เรื่อง ไม้ผลัดใบ ได้รับรางวัลชมเชย เนื่องในงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ
- พ.ศ.2520 เรื่อง ลมที่เปลี่ยนทาง ได้รับรางวัลชมเชย เนื่องในงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ
- พ.ศ.2522 เรื่อง บ้านชนนิก ได้รับรางวัลชมเชย เนื่องในงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ
- พ.ศ.2523 เรื่อง ไฟหนาว ได้รับรางวัลชมเชย เนื่องในงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ
- พ.ศ.2528 เรื่อง ปูนปิดทอง ได้รับรางวัลวรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมแห่งเอเชีย
 อากเนย์ (ซีไรท์)
- พ.ศ.2529 เรื่อง บุษกใบไม้ ได้รับรางวัลนวนิยายดีเด่น จากงานสัปดาห์หนังสือ
 แห่งชาติ และได้รับคัดเลือกจากกระทรวงศึกษาธิการให้เป็นหนังสืออ่านนอกเวลาของนักเรียนมัธยม
 ปลายด้วย

จากผลงานที่มีคุณค่าจนได้รับรางวัลจำนวนมากทั้งในประเทศและระหว่างชาติ ทำให้
 กฤษณา อโศกสิน ได้รับเกียรติใน พ.ศ.2531 ให้เป็นศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ ซึ่งนับเป็น
 เกียรติสูงสุดที่แสดงให้เห็นคุณค่าของผลงานของเธอ

ปัจจุบัน กฤษณา อโศกสิน ยังคงยึดอาชีพนักเขียนนวนิยายที่มีผลงานสม่ำเสมอและได้รับ
 ความนิยมอย่างไม่เสื่อมคลาย ด้วยเนื้อหาที่สร้างสรรค์ และมีความรับผิดชอบต่อสังคมอยู่เสมอ

ประวัติผู้เขียน

นางสาววิรวรรณ ศรีสำราญ เกิดวันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ. 2505 ที่เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีอักษรศาสตรบัณฑิต เอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในปีการศึกษา 2526 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรอักษรศาสตรมหาบัณฑิต ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ.2529 ปัจจุบันรับราชการที่โรงเรียนทรัพย์ไพรวัลย์วิทยาคม อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย